

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

HRANÝ POST-APOKALYPTICKÝ FILM

Leoš Kastner

Plzeň 2019

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění

Studijní program Výtvarná umění

Studijní obor Multimediální design

Specializace Multimédia

Bakalářská práce

HRANÝ POST-APOKALYPTICKÝ FILM

Leoš Kastner

Vedoucí práce: MgA. Jan Morávek

Katedra výtvarného umění

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2019

Prohlašuji, že jsem umělecké dílo vypracoval samostatně a nejedná se o plagiát.

Plzeň, duben 2019

.....
podpis autora

Poděkování

Rád bych věnoval poděkování MgA. Janu Morávkovi a MgA. Lukášovi Kellnerovi za poskytnutí scénářistické pomoci a věcných rad během bakalářské práce. Dále bych rád poděkoval firmě AB Elektro s.r.o. za finanční podporu filmu.

Vzhledem k velmi širokému spektru teorií je velmi těžké definovat podobu post-apokalyptického příběhu. Tato tematika se aktuálně stává velkým trendem, a to nejen ve filmové či televizní tvorbě, ale také v literatuře. Na post-apokalyptické tematice mě nejvíce zaujala práce s fantazií, poněvadž se jedná o neexistující období. Nicméně nikdo nemůže vědět, jak by mohl svět po apokalypse vypadat a zkrátka jsem si velmi užíval hraní si s různými myšlenkami a elementy post-apo světa [1]. Zároveň jsem si tuto tematiku vybral hlavně kvůli mému filmovému sdělení. Toužil jsem zpracovat příběh o mezilidských vztazích zcela různorodých a kulturně odlišných skupin. Usoudil jsem, že nejlepší prostor pro takovou hru s fantazií je právě post-apokalyptický svět.

Musel jsem si uvědomit, jaké byly mé možnosti před začátkem prací na tomto projektu a kam až jsem mohl zajít. Konverzační scény jsou ve studentských a amatérských projektech velmi náročné, protože se těžko shánějí herci, kteří si nebudou nárokovat honorář, zároveň však budou schopni odříkat realisticky a přirozeně leckterý dialog či monolog. Věděl jsem už od samého začátku, že tento film bude velice produkčně i finančně náročný, a bral jsem v potaz, že ho nebudu schopen realizovat z vlastních kapes. Proto jsem se rozhodl založit kampaň na internetové stránce Startovač.cz, která funguje na principu crowdfundingu [2], kde lidé podporují nově vznikající, zajímavé projekty. Cílová částka byla za měsíc vybrána, ale stále jsem nedisponoval dostatečným rozpočtem, kterým bych byl schopen utáhnout tak velký filmový projekt. Já a moji rodiče, kteří mě odjakživa ve všech směrech aktivně podporovali, jsme se rozhodli film dofinancovat z vlastních zdrojů. Vše okolo filmu pokračovalo podle plánu a se štábem jsme se mohli pustit do preprodukčních prací. Podařilo se mi do projektu přemluvit mého dobrého kamaráda, který nám zkonstruoval funkční post-apokalyptická auta, na kterých nechal mimochodem stovky hodin práce, moje rodina pracovala na scénografických pracích, kdy byla postupně na starém letišti v Líních vybudována post-apokalyptická osada [3], a já jsem mezitím dokončoval scénář k filmu.

Bohužel se během příprav na natáčení stalo něco, co jsem neočekával. Už dopředu jsem přemýšlel nad následnou distribucí a promítáním výsledného filmu, a proto jsem oslovil herečku, která v mých předešlých snímcích účinkovala už dříve. Byli jsme přesvědčováni o tom, že tato slečna má velké zkušenosti s produkčními a distribučními záležitostmi, a proto jsem se rozhodl této slečně svěřit rozpočet na film, aby s ním po konzultacích se mnou mohla nakládat podle svého nejlepšího vědomí. Opak byl pravdou. Stalo se, že všechny naše finance byly zpronevěřeny za jediným účelem, a to kvůli vlastnímu obohacení slečny samotné a její firmy. O shodném postupu podvodného jednání se bohužel přesvědčilo nezávisle na sobě hned několik subjektů a projektů. Slečna se následně chovala velice nestandardním způsobem. Snažila se společně se svými zaměstnanci vystupovat v roli filmové a produkční společnosti, a to na „špičkové“ úrovni. Vystupovala velmi neurvale, nekompetentně a její zvláštní způsoby navazování spolupráce vedly k podvodnému jednání. Za tímto pláštěm jakoby fundovanosti byla ve skutečnosti zahalena neúcta, neobornost, megalomanie a chyběl byť náznak pokory, což ve finále vedlo až k agresivnímu chování. Mé rodině a dalším lidem z mého štábu bylo neustále vyhrožováno trestními oznámeními, třebaže nárok na toto by byl spíše z naší strany. Poté následovalo pomlouvání a neustálé útoky na sociálních sítích na adresu nás, kteří jsme odmítli další spolupráci. Jednalo se zároveň i o mé selhání, protože jsem byl přehnaně naivní a slečně jsem uvěřil. Dá se tedy říci, že se tento projekt stal mojí školou života.

Abychom se vrátili k samotnému projektu a finální podobě mého post-apokalyptického filmu, je třeba počítat s mnoha scénáristickými výstupy, které se průběžně tvořili. Musel jsem si uvědomit, že multikulturalismus a soužití lidí jiného vyznání, z odlišných prostředí, může být velmi kontroverzní záležitostí a bylo nutné si dávat pozor na nebezpečné odkazy v dialozích a konverzačních scénách [4]. Právě při této příležitosti jsem si při psaní scénáře pozval tureckého konzultanta Onuralpa Yildiz, aby po napsání právě těchto nebezpečně kontroverzních scén provedl korekturu scénáře a informoval mě o chybných a významových přešlapech.

Kvůli lepší představivosti jsem si také vytvořil nákres mapy mého post-apokalyptického světa, kde se tyto příběhové linie odehrávají [5]. Nechtěl jsem se dopustit jakýchkoliv zeměpisných a logických chyb, které by mi poté v základní podobě scénáře dělaly problémy.

Ve chvíli, kdy jsem měl dokončený tzv. literární scénář, tedy klasický scénář, který obsahoval pouze stručné dění v příběhu a dialogy, bylo potřeba sepsat ho znovu, ale tentokrát už ve verzi pro audiovizuální interpretaci, což byl technický scénář a obsahoval scénář literární, rozvětvený do jednotlivých bloků, které obsahovaly nejen dění v příběhu a dialogy, ale také konkrétní typy záběrů v rámci každé scény, hudbu běžící na pozadí, lokace a další už produkční záležitosti, které jsem potřeboval při natáčení. Technický scénář mi zajistil jistotu a to, že jsem měl předem předpřipravenou vizi a na place už jsem se s ní jen „svezl“. Společně s technickým scénářem jsem si napsal i storyboard, což jsou hrubě nakreslené záběry, které jsem použil pro lepší vizuální orientaci v použití konkrétního typu záběru [6a, 6b, 6c].

Také jsem se naučil tvořit si plány B u všeho, co by mohlo ztroskotat. V profesionální branži se to většinou pochopitelně nedělá, ale u mého studentského projektu se běžně dělo, že hlavní herec den před natáčením odvolal účast, že odpadla důležitá lokace, při natáčení se vybily baterie v kameře a podobně. Naučil jsem se rozšířit technický scénář tím, že jsem do obsahu zahrnul i možné „výpadky“ a vymyslel pro ně alternativní plán. Když se poté něco zásadního pokazilo, jednoduše jsem to nahradil alternativou a už předem vymyšleným plánem B, a byl jsem tak i na place klidnější, protože jsem měl jistotu hladkého průběhu natáčení. Ve výsledku žádné natáčení neprobíhalo naprosto hladce, vždy se našla řada věcí, které nevyšly podle představ, ale o to důležitější bylo na ně být předem připraven, aby se daly řešit.

Hned, jak se dopsal scénář, musel se dát dohromady štáb. Po již zmíněných zkušenostech s podvodnou produkční společností jsem si veškeré organizační záležitosti ohledně štábu, herců, lokací atd. musel zařídit sám s vydatnou podporou a pomocí ze strany mé rodiny a blízkých přátel, hlavně co se týká scénografických prací a cateringových záležitostí. Do technického týmu jsem oslovil lidi, se kterými jsem měl dobré zkušenosti na pracích při různých komerčních zakázkách, a nebo přímo přátele z fakulty. Štáb nakonec obsahoval scénáristu, režiséra, kameramana, zvukaře, střihače, hudebního skladatele, kostýmy, make-up a samozřejmě herce [7a, 7b, 7c].

Nakonec byl vybrán scénář, který pojednává o charakterových změnách určitých postav příběhu, kteří jsou v zásadě i hlavními zástupci již zmíněných skupin. Znázorňuje skutečnou nejednoznačnost sociálního citění, přesně jako je tomu v dnešní společnosti. Ukazuje názorný příklad lidských předsudků a nenávisti, která se promění v holý boj o přežití. Zobrazil jsem zároveň také situaci, že pokud jde opravdu do tuhého,

a pakliže je v zájmu všech přežít, jsou lidé schopni navzájem spolupracovat.

Postupně jsem si uvědomil zásadní poznatek během tvorby příběhu. Pro mě hrálo významnou roli pracovat s mezilidskými vztahy a naprosto bizarními přístupy k problémům, kterými se zaobírají určité etnické skupiny. Post-apokalyptický žánr jsem si zvolil hlavně z důvodu pojetí těchto choulostivých situací, které by podle mého názoru nebyly publikem dostatečně pochopeny po dosažení do reality dnešní doby.

Co se herců týká, tentokrát jsem se vyvaroval toho, abych přijímal na tyto pozice kamarády, a když už ano, tak jedině ty opravdu zodpovědné, kterým jsem věřil. Protože jsem ale neměl mezi kamarády dost typově zajímavých lidí, kteří by přesně zapadli do mého vize postavy, nejlepší variantou bylo oslovit ochotnické herce z divadel, kde jsem našel spoustu zajímavých hereckých kapacit, které byli ochotné hrát bez nároku na honorář. Přestože nás potkali již zmíněné produkční a osobní neshody, po nichž natáčení na pár měsíců utichlo, podařilo se nám nahradit všechny hlavní herecké role. Ukázalo se, že tato nutná obměna herců byla jedním z nejlepších rozhodnutí, které film kdy potkalo. Jelikož štáb nelze smluvně zaštitit, resp. se to ve studentských a amatérských projektech nepraktikuje, opět bylo třeba mít připravenou alternativu, protože se u nezávislých produkcí běžně stává, že se i po domluvě některý z členů štábu ze dne na den rozhodne, že se natáčení účastnit nechce nebo nemůže.

Samotné natáčení bylo na celé tvorbě filmu to nejzábavnější, zvláště když jsme měli za sebou pečlivou přípravu a před sebou několik měsíců práce na place, kde se realizoval připravený film. V návaznosti na předchozí zmínku o plánu natáčení jsme logicky uspořádali natáčení scén tak, aby se minimalizovaly náklady na přesun štábu mezi jednotlivými lokacemi. V minulosti jsem většinou dělal chyby v natáčení scén chronologicky.

Ještě než začalo natáčení, hned první den na place, bylo potřeba motivovat herce a štáb. Protože jsem si nemohl dovolit nabídnout jim finanční honorář, uspořádali jsme s rodinou raut, připravili jsme jim pro natáčení bohaté občerstvení, aby věděli, že o ně bude dobře postaráno a měli motivaci přijít příště [8a, 8b]. Snažil jsem se vytvořit jim natáčení zábavné, nemohl jsem být příliš ostrý a hrubý, i když to bylo mnohdy náročné, protože činnost na natáčení byla dobrovolnická, herci se mohli kdykoliv rozhodnout odejít, nebyli ničím vázáni.

Během natáčení jsme používali dvě kamery. Vždy když jsem používal pouze jednu a chtěl jsem natáčet scénu z více úhlů, musel jsem „přezáběrovávat“, a protože přechod mezi jednotlivými záběry na „plátně“ probíhá v mžiku, divák si všimne byť jen nepatrné odlišnosti v uspořádání scény; proto pro mě bylo nejlepší používat minimálně dvě kamery a každou scénu jsme natáčeli ze dvou úhlů.

Za velkou většinu toho, jak film vypadá, samozřejmě zodpovídám já jako autor a režisér projektu. Film je především o spolupráci, kde režisér je dirigentem a štáb i herci jsou muzikanty. Když ale selže muzikant, zkaží celou symfonii a zodpovědný je za to především dirigent, že své muzikanty důkladněji nevedl. Tvrdost může být za určitých okolností nutným motivačním faktorem, ale u tohoto studentského projektu platilo, že jsem byl převážně spíše na stejné úrovni štábu a herců. U profesionálního filmu štáb i herci potřebují režiséra (resp. producenta) a jsou na něm závislí, protože je zaměstnává a platí je. Proto profesionální režisér může veřejně a přede všemi seřvat herce, že je neschopný nebo něco dělá špatně, já jsem si to dovolit v žádném případě nemohl a ani nechtěl. U tohoto projektu jsem potřeboval štáb a herce, protože jsem měl vizi, kterou jsem chtěl realizovat, a byl jsem závislý na štábu a na hercích, kteří dobrovolně věnovali

svůj čas a energii mému filmu. Navíc jsem se přesvědčil, že natáčet lze i bez přílišného „dusna“ na place a přesto herci udělali přesně to, co jsem po nich požadoval.

Když padla poslední klapka a materiál byl hotový, přišla na řadu postprodukce či jinak postproces [9]. Musel jsem si po natáčení dát více než týden pauzu, protože jsem byl z natáčení stále ještě velmi vzrušený, nadšený, rozrušený, našťvaný, zkrátka plný emocí, které bych mohl poté nechtěně promítnout i do postprodukce. U postprodukce mě čekalo též hodně práce, musel jsem aktivně řešit a konzultovat jisté nejasnosti ohledně vizuální stránky filmu, ale i té příběhové.

Závěrem bych rád popsal záměr, který jsem tímto filmem zamýšlel. Rozhodně se nesnažím publiku vnutit moji představu multikulturní společnosti. Jsem si naprosto jistý, že každý z nás na tuto konkrétní problematiku má svůj vlastní názor. Chtěl jsem pouze představit svůj pohled na dané téma a proměnu charakterových vlastností zcela odlišných lidí, jejichž povahy jsou v daném momentě velice proměnlivé.

Seznam příloh:

Příloha 1

Natáčení hangárové scény

Příloha 2

Crowdfundingová kampaň na stránce Startovač.cz

Příloha 3

Post-apokalyptická osada Trash Town

Příloha 4

Různorodé skupiny jiného vyznání a kultury

Příloha 5

Mapa post-apokalyptického fiktivního světa

Příloha 6a

Nákres scény

Příloha 6b

Nákres scény

Příloha 6c

Nákres scény

Příloha 7a

Štáb

Příloha 7b

Natáčení scény

Příloha 7c

Ukázka post-apokalyptických kostýmů

Příloha 8a

Strava během natáčení

Příloha 8b

Catering

Příloha 9

Postprodukce

Příloha 1

Natáčení hangárové scény

(Zdroj: Foto – Jan Lukáš)

Příloha 2

Crowdfundingová kampaň na stránce Startovač.cz

The screenshot shows a crowdfunding campaign page on the website Startovač.cz. The page is for the project "WASTELAND: TRASH TOWN", described as a post-apocalyptic film. The campaign has reached its goal of 61,050 Kč (101%) and is marked as "Splněno" (Completed). The page features a video player for a promotional video titled "WASTELAND: Trash Town - PROMO 2018". The video player shows a dark scene with a large, stylized "W" logo and the text "Trash Town". The page also includes a navigation menu, a search bar, and social media sharing options.

startovač
financování projektů

Založit projekt Jak to funguje? Blog

Průhlednost | Registrovat

Knihy Film & Video Hudba Hry & Apps Technika Umění Podnikání Ostatní Patron Síť slávy

WASTELAND: TRASH TOWN
Postapokalyptický film, zachycující život poté naprosto nekonvenčním způsobem. Podívejte se s námi do Trash Townu!

Film & Video

Domů Novinky (1) Startěří (33) Komentáře (3)

WASTELAND: Trash Town - PROMO 2018 Přehrát později Sdílet

Libí? Dejte to vědět ostatním. Twitter Facebook Instagram LinkedIn

Splněno
61 050 Kč (101 %)

60 000 Kč požadováno
již skončilo

NELZE PODPÓRIT

Na tento projekt už přispělo **33 Starteřů**

Autor projektu
projekt od **MovieHouse**
Česká republika

[Celý profil...](#)

(Zdroj: internetová stránka Startovac.cz)

Příloha 3

Post-apokalyptická osada Trash Town

(Zdroj: Foto – Filip Blažek)

Příloha 4

Různorodé skupiny jiného vyznání a kultury

(Zdroj: Foto – vlastní)

Příloha 6a

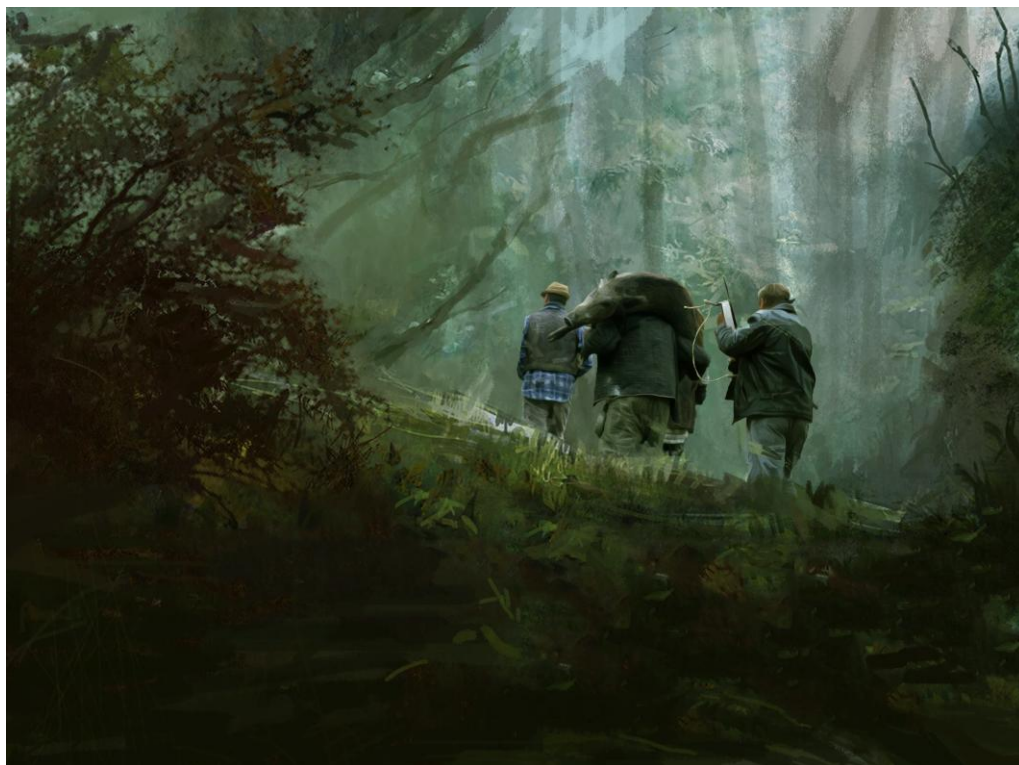
Nákres scény

(Zdroj: Digitální malba – vlastní)

Příloha 6b

Nákres scény

(Zdroj: Digitální malba – vlastní)

Příloha 6c

Nákres scény

(Zdroj: Digitální malba – vlastní)

Příloha 7a

Štáb

(Zdroj: Foto – Filip Blažek)

Příloha 7b

Natáčení scény

(Zdroj: Foto – Jan Lukáš)

Příloha 7c

Ukázka post-apokalyptických kostýmů

(Zdroj: Foto – Dušan Bělohradský)

Příloha 8a

Strava během natáčení

(Zdroj: Foto – Jan Lukáš)

Příloha 8b

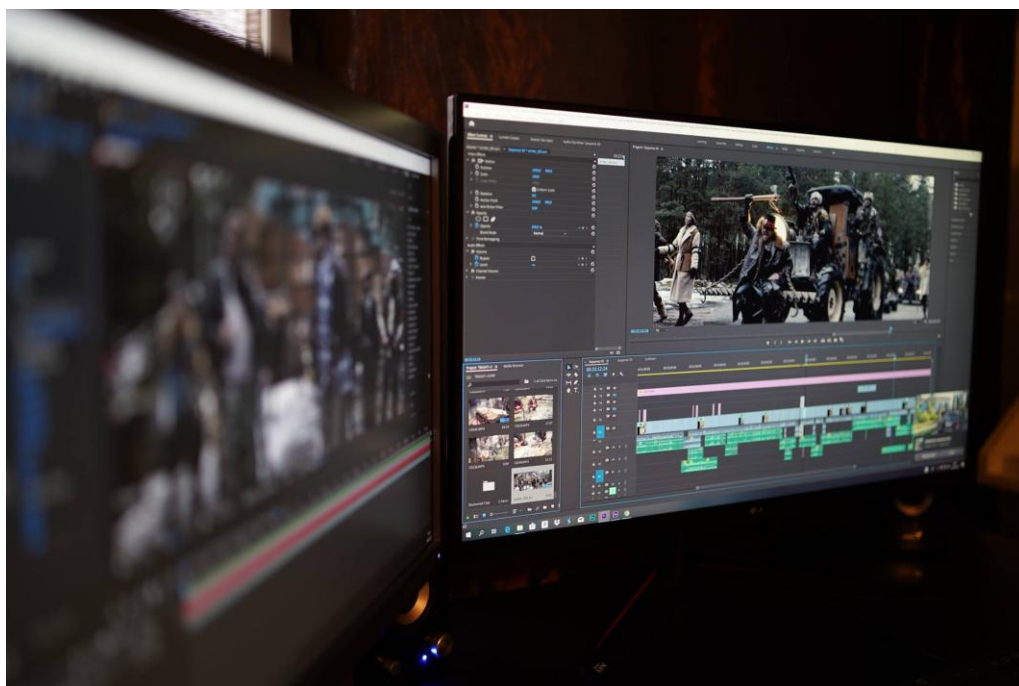
Catering

(Zdroj: Foto – Dušan Bělohradský)

Příloha 9

Postprodukce

(Zdroj: Foto – vlastní)